

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:
Gorizia, Riva Piazzutta, 18 - tel. 3177
PODUREDNIŠTVO:
Trieste, Vicolo d. Rose, 7 - tel. 37603

Polletna naročnina L. 800
Letna naročnina L. 1.500
Letna inozemstvo L. 2.500
Poštno čekovni račun: št. 24/12410

Leto XI. - Štev. 51

Gorica - četrtek 17. decembra 1959 - Trst

Posamezna številka L 30

ŠE VELJAJO...

Danes se veliko govori o popuščanju mednarodne napetosti in v zvezi s tem o nekakem sožitju, ki je nastalo ali bi moralo nastati med komunizmom in krščanstvom. Veliko se govori in piše na ta račun. Odkar je Hruščev obiskal ZDA, propaganda udarja na ta zvon in nič čudnega ni, če to povzroča v marsikateri glavi veliko zmešnjavo. Nekateri pravijo, da se komunizem spreobrača, drugi obsojajo Cerkev, da je do komunizma pretrda. So ljudje, ki trdijo, da je odlok svete Stolice iz l. 1949 o izobčenju komunistov prešel v pozabo; pa so spet drugi, ki se naravnost čudijo, kako to, da si komunizem in krščanstvo nista še segla v roke in sklenila prijateljstva ter pozabila na vso preteklost, na vso nepregledno vrsto mučenecv, ki so s krvjo izpričali svojo vero in postali žrtve komunizma. Res velika zmešnjava!

Od kod taka zmešnjava, ko bi ob vsem dosedanjim dogajanju vendar morala rasti jasnost v pojmi? Začela se je zmešnjava pod vplivom komunistične propagande, ko so se srečali zunanji ministri štirih velesil v Zenevi v preteklem maju. Ta sestanek ni dal nikakih uspehov, srečala sta se le Vzhod in Zahod in nekako vzpostavila most med enim in drugim blokom. V tem novem vzdušju se je vršil obisk Nixona v ZSSR in Hruščeva v ZDA. Pri vseh teh obiskih ni bila sklenjena nobena pogodba, rešen noben določen problem, ki muči današnji svet, le napetost med Vzhodom in Zahodom je nekoliko popustila, hladna vojna ni več tako hladna.

Svet se je veselil tega pojava in z njim še posebno mi katoliki, ker za nas mir ne pomeni le neko človeško dobrobo, ampak ga smatramo za velik dar božji, ki si ga je treba izprositi z molitvijo in sodelovanjem vseh, ki so dobre volje.

Komunisti, ki izrabijo vsako stvar — od lunika do poplav — da speljejo vodo na svoj mlin, so izrabili tudi te obiske. Predvsem so se zaletali v vse tiste, ki se ne zadovoljijo le z besedami, ampak hočejo dejanj. Razkričali so v svet, da n. pr. v Italiji vsi, ki nosijo kako odgovornost na kulturnem polju ali v časnikarstvu, soglašajo, da je napočil čas premirja med katoliško Cerkvijo in komunizmom, med demokracijo in komunizmom, med svobodo in komunizmom. Na ta način bi radi, da bi pozabili vse zločine in nasilje, ki so ga komunisti zagrešili, da se jim prizna čistost namenov in neoporečnost dejanj, čeprav jih vsakdanje njihovo ravnanje neprestano obsoja. Zanje bi to premirje pomenilo, da jih nihče ne nadzira in jim nihče ne nasprotuje, da se pusti prosta pot njihovim zmotam in njih nasilju, da se nekako že vnaprej pokaže, ko pridejo komunisti na oblast, pripravljeno sprejeti smrt vsake svobode, vere, človeškega dostojanstva itd.

Samoobsebi razumljivo, da takih pogojev soglasja svobodni svet in krščanstvo z njim ne more na noben način sprejeti, kljub vsej propagandi komunističnega sveta in vsem nalivcem, ki jih slepi propaganda. Kakšno soglasje

NAŠ TEDEN V CERKVI

20. 12. ned., 4. adv., kvaterna: sv. Evgenij, muč.

21. 12. ponedeljek: sv. Tomaž, ap.

22. 12. torek: sv. Frančiška Cabrini, dev.

23. 12. sredo: sv. Viktorija, mučenka, dev. Zapovedan strogi post.

24. 12. četrtek: Sv. večer: Adam in Eva

25. 12. petek: Božič. Rojstvo našega Gospoda Jezusa Kristusa, zap. praznik

26. 12. sobota: Sv. Stefan, prvi mučenec, nezap. praznik

SV. FRANCISKA CABRINI (1850-1917). Doma je prežela dobro versko vzgojo. Ze v zgodnjih letih je hrepnela postati misijonarka. Ko je imela 18 let, je napravila

maturo za učiteljico. Misel na misijone je ni več zapustila.

30-letna je ustanovila družbo misijonark Srca Jezusovega, ki naj bi v misijskih pokrajinah vzgajale zapuščene, uboge deklice. Mislija je začeti delovati na Vzhodu. Pa ji je Leon XIII. svetoval, naj gre v Ameriko. Ubogala je.

Najprvo je delovala v Združenih državah in ustanovila tam mnogo vzgojnih zavodov. Nato je šla v Nikaraguo, Argentino, Čile, Peru, kjer je enako uspešno delovala kot poprej v ZDA.

Imaš učiteljski zrelostni izpit. Službe ne dobiš. Ali ne bi morda pohitela kot učiteljica med misijone?

Izredno versko zmagoslavje

Sveti misijon v goriski stolnici

Goriška stolna župnija ni mogla lepše proslaviti 500-letnice svojega obstoja kakor s svetim misijonom, najprej italijanskim in sedaj še s slovenskim. Ta slednji je bil za goriške vernike tako veličastna slovesnost, da bo šel v zgodovino goriške stolne župnije kot nepozaben dogodek.

Slovenski misijon se je slovesno začel v soboto 5. decembra zvečer s lepim in ganljivim obredom sprejema in podelitve misijonskega križa misijonarjem od strani domačega župnika, msgr. Velcija. Takoj nato je sledilo klicanje Sv. Duha in uvodni govor misijonarja č. g. Ludvika Šavljia iz Trsta, katerega že mnogi poznamo in cenimo njegove besede. Že pri prvem govoru je bila cerkev skoro polna in s tem je odpadla bojazen, da bi sveti misijon med slovenskimi verniki ne našel odziva; nasprotno, navdušenje ni popustilo, vsi govori, brez izjeme, so bili dobro obiskovani in verno slovensko ljudstvo je s tem pokazalo, kako so mu pri srcu sveti dnevi misijona in kako so hvalile vsem, ki so sveti misijon s tolikim trudom in žrtvami pripravili. Pa ne samo Goričani, tudi verniki iz okolice so se v lepem številu odzvali klicu misijonskega zvona. Videli smo zlasti števerjance, katerih ni strašila ne dolga pot ne zgodnja ali pozna ura ne slabo vreme. V zgodnjem jutru so prihajali v našo stolnico; razumeli so, da je sveti misijon skupna zadeva vseh Slovencev. Prihajali so tudi ljudje iz Pevme, Podgorje, Gabrij, mnogo pa jih je bilo tudi z onstran meje, kjer so sveti misijoni združeni z večjimi težavami.

SV. MISIJON ZACNEJO OT

Papeževa nezmotljivost in vesoljni cerkveni zbor

Ce je papež sam nezmotljiv, kot verujemo katoličani, čemu so potrebni vesoljni cerkveni zbori? To vprašanje, ki se gotovo vriva tudi temu ali onemu izmed naših bralcev, so zastavili časnikiarji tudi kardinalu Tardiniju na časnikiarski konferenci, o kateri smo poročali zadnjič. Kardinal je na vprašanje odgovoril takole:

Papež ima vrhovno prvenstvo nad vsemi verniki in škofi in osebni dar nezmotljivosti v zavedah vere in morale; ta dar obstoji v posebni moči Svetega Duha, ki papeža varuje pred vsakero zmoto, kadar govori o veri in morali kot vrhovni poglavar in učenik. (Ko govori ex cathedra, kot se pravi v teologiji). Toda vsaktera taka odločitev sv. očeta je skrbno pripravljena po študiju problema v luči svetega pisma, cerkvenega izročila, cerkvenega nauka in mnjenja ljudstva. In v tem se vidi potreba, da papež sliši tudi mnenje škofov, ki morejo dati najboljše nasvete bodisi v doktrinalnem oziru kakor tudi v discipliniranem. Škofje namreč poznajo probleme v njih zapletenosti, ker imajo vedno stik s svojimi verniki po vsem svetu.

Nezmotljivost papeža ni torej vsevednost, kakor da bi papež pri vodstvu in poučevanju Cerkve ne potreboval nobenih nasvetov; tudi ni nadnaravno vlitost znanje, ki bi papeža oproščalo od študija in posvetovanja. Se manj je to kako notranje razodetje sv. Duha, kot so ga prejemale apostoli. Zato papež ne sme prezirati onih pripomočkov, ki se jih mora posluževati vsakdo pri iskanju resnice. Sv. Duh torej stoji papežu ob strani in ga varuje, da ne uči zmote, toda papež mora tudi vse storiti, kar je po človeško mogoče, da spozna resnico. Vsled tega je za vsako novo versko resnico (dogmo) potrebno dolgotrajno proučevanje sv. pisma, ustnega izročila, nauka sv. očeta in sv. Cerkve ter vere krščanskega ljudstva. Prav zato je potrebno, da se papež

posvetuje s škofi, saj je tudi nje postavil Sv. Duh, da skupaj s papežem vodijo sv. Cerkev in učijo. To se je npr. zgodilo, predno je papež proglasil versko resnico o Brezmadežnem Spočetju M.D. in njeno Vnebovzetje. Čeprav je to slednje resnico vsa Cerkev že dolgo verovala in jo izpovedovala v liturgičnem prazniku Marijinega Vnebovzetja, je kljub temu papež Pij XII. vprašal za svet vse katol. škofove, in šele ko je dobil pritrdilen odgovor vseh, je slovesno proglasil versko resnico o Marijinem Vnebovzetju.

Pomoč škofov je papežu na koncilih potrebna ali vsaj zelo koristna tudi zato, ker se na koncilih ne obravnavajo samo verska vprašanja, temveč tudi vprašanja cerkvene discipline in cerkvenega življenja. Tako je npr. tridentinski cerkveni koncil imel posebna zasedanja, na katerih se je bavil izključno z zavedami cerkvene discipline in obnove cerkvenega življenja. V teh zadevah je beseda škofov neprecenljive vrednosti. Saj so ravno škofje tisti, ki žive v neposrednem stiku z verniki in zato od blizu poznajo potrebe vernikov in njih verskega življenja. Poleg tega je že s samega psihološkega stališča velike važnosti za verne in neverne pogled na zbor škofov, ki skupaj s papežem razpravljajo o najvišjih zadevah Cerkve. To mora v vseh zbužjati spoštovanje do Cerkve, ki kliče škofove z vseh delov sveta na skupen posvet.

SOJEVRSTEN PARLAMENT

Seja goriškega občinskega sveta

Pretekli četrtek 10. dec. se je sestel goriški občinski svet. Z večina glasov so sprejeli proračun goriške občine z uravnoteženimi dohodki in izdatki, saj izkazuje le 8716 lir obračunskega ostanka. V tem poslovnem letu je imel goriški občinski svet 39 sej, odborniki pa so imeli 92 sej. V seznamu družinskih davkov je bilo prejšnje leto vpisanih 7079 davkoplačevalcev, ki so plačali 54 milijonov lir davka. Za bolniško oskrbo je občina potrošila 89 milijonov, brezplačno je cepila 1843 otrok proti otroški paralizi. Potrošila je še nadalje 96 milijonov za gradnje in 28 milijonov za razsvetljavo.

Zimska pomoč slovenskim občinam

Na seji, ki so jo imeli prejšnji teden na prefekturi in kateri je predsedoval prefekt dr. Nitri, so razpravljali o zimski pomoči brezposelnim naše pokrajine. Določili so ustanovam ECA v naši pokrajini 9 milijonov 225 tisoč lir podpor. Podpora bodo prejeli tudi nekatere slovenske občine, in sicer Doberdob 120.000 lir, Steverjan 50.000, Sovodnje 130.000, goriška ustanova ECA 2 milijona 300 tisoč lir, Solskemu skrbništvu so določili podporo enega milijona lir za pomoč revnim dijakom. Za popravilo raznih cest so določili 300 tisoč lir.

Gradbena delavnost v goriški pokrajini

V zadnjih desetih letih je goriška občina vložila v gradbeno delavnost 4 milijarde 244 milijonov lir. Od teh so javne ustanove vložile 2 milijardi 200 milijonov lir, zasebniki pa 1 milijardo 900 milijonov lir. Največ zgradb so sezidali v Gorici in Standrežu. Z novimi stanovanji se je stanovanjsko vprašanje znatno izboljšalo, vendar pa še vedno primanjkuje zlasti cenjenih stanovanj.

V juniju otvoritev nove proge Gorica - Nova Gorica

Sporazum o obnovitvi proge med Gorico in Novo Gorico so med Italijo in Jugoslavijo že podpisali. Sedaj urejujejo na obeh straneh vse potrebno in določeno je, da se bo redni promet med obema postajama začel s 1. junijem prihodnje leto. Na goriški postaji se bodo vlaki ustavljali na zadnji progi, ker sta prvi dve namenjeni Trstu in Vidmu. Od Sempetra do Nove Gorice na drugi strani meje pa mislijo postaviti drugi tir.

Razsvetljava goriških ulic za Božič

Goriška občina bo tudi letos razsvetlila ulice, spomenike in grad našega mesta. Ta razkošna božična razsvetljava privabi vsako leto v Gorico veliko tujcev, Goričanom samim pa poveča razpoloženje. Prihodnji petek 18. decembra bo 4 tisoč barvnih žarnic razsvetlilo goriški Korzo in ta bajna razsvetljava nas bo nato spremljala skozi vse božične dni.

Zaključek sejma sv. Andreja

Tradicionalni sejem sv. Andreja, ki privabi v naše mesto toliko ljudi, se je tudi letos že zaključil. Sejem sv. Andreja se vedno bolj omejuje le na razna zabavišča in komedije. Zlasti meščani zelo malo kupujejo na stojnicah. Zato pa so bili Jugoslovani tem boljši odjemalci. Računajo, da je prva dva dni prišlo čez mejo okrog 15.000 Jugoslovancev, ki so odnesli na drugo stran mnogo blaga, zlasti na stotine in stotine punčk, ki so jih zadeli na srečolovu. V okviru sejma sv. Andreja je bila tudi letos na pokritem tr